

РЕШЕНИЕ

№ 3938

гр. София, 15.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3156** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу решение от 26.02.2021 г. постановено по НАХД № 8482/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 13 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-304/10.06.2020 г., издадено от зам.-председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на [фирма], за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ и на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл.2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. §1, т. 51 от ДР на КЗ е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 лева.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че не е налице акт по смисъла на чл. 19, ал. 6 ЗКФН, което е абсолютна процесуална предпоставка за реализиране на административнонаказателна отговорност. Съдът изобщо не бил изследвал възраженията на дружеството срещу НП. Счита, че дружеството не е нарушило нормативните разпоредби. В КЗ не била налице изрична санкционна разпоредба за неспазване на 15-дневния срок за произнасяне от страна на дружеството, посочен в чл.108, ал.1 и с оглед това срокът не бил задължителен, а препоръчителен и

неизпълнението му не следва да води до санкция за застрахователите. Намира, че не следва да се тълкува толкова разширително общата разпоредба на чл. 644 КЗ, което води до неоснователно и незаконосъобразно налагане на имуществени санкции за всяко действие на застрахователя. Сочи се, и че наказанието е явно несправедливо макар и определено в пределите, предвидени от закона за извършеното нарушение, тъй като не съответства на степента на обществена опасност на нарушението и нарушителя, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства и на целите на административното наказание. Иска отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представени са писмени бележки. В съдебно заседание не се изпраща процесуален представител.

Ответникът по касация се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата. Представени са и подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП изразява становище да неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, XX касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

При извършена в КФН проверка по повод постъпила жалба, било установено, че на 08.04.2019г. М. Г. е предявил пред [фирма] претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по сключен договор за застраховка „Злополука и заболяване“, по повод постъпило застрахователно събитие–извършени медицински разходи за заболяване. Към заявлението пред застрахователя били приложени необходимите документи, като допълнително изисканите били представени на 30.04.2019г. и приети с протокол. След тази дата не били изисквани допълнително доказателства, необходими за установяване на основаниято и размера на претенцията. С писмо от 07.06.2019г., застрахователят се е произнесъл по претенцията като отказал да изплати застрахователно обезщетение.

При така установените факти е прието, че след като на застрахователя са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основаниято и размера на претенцията, в конкретния случай, считано от 30.04.2019 г., съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ за [фирма] е възникнало задължение да се произнесе по претенцията по един от алтернативно посочените в т. 1 и т. 2 от същата разпоредба начини, в срок до 15 работни дни, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже плащането. Това свое задължение [фирма] е било длъжно да изпълни в срок до 23.05.2019 г. Прието е, че нарушението е извършено на 24.05.2019 г. в [населено място]. За така извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ срещу застрахователя е съставен АУАН

№Р-06-322/22.04.2020 г. от старши експерт в отдел "Правоприлагане", дирекция "Застрахователен надзор" в управление "Застрахователен надзор" в КФН. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП, с което административно-наказващият орган е възприел изцяло фактическите констатации, направени в АУАН, квалифицирал деянието като нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, като е наложил на застрахователя административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лева, на осн. чл. 644, ал. 2, вр., ал. 1, т. 2 от КЗ, приемайки, че нарушението е извършено при условията на повторност по смисъла на §1, т. 51 от ДР на КЗ, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на Наказателно постановление № Р-10-233/29.03.2018 г. (влязло в сила на 14.02.2019 г.) и с което му е наложено наказание за същото по вид нарушение – нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

СРС приел, че обжалваното НП е законосъобразно - издадено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, при установено извършване на вмененото на жалбоподателя нарушение, при ясно описание и правилна квалификация, а наложената с него имуществена санкция е правилно индивидуализирана, поради което го потвърдил.

Решението е правилно.

Не се споделя от съда възражението за липса на нарушение с неспазването на посочения срок за произнасяне и за незадължителност на този срок. В Кодекс на застраховането, в чл. 108, ал. 1, е предвиден максимален срок, в който застрахователят е длъжен да вземе решение по заведената щета, като определи и изплати обезщетение или мотивирано откаже изплащането му. Правилно е прието, от страна на СРС, че този срок е задължителен (употребеният израз от законодателя е „застрахователят е длъжен“), а не препоръчителен, още повече че уредената в КЗ дейност се отличава с обществена значимост, предполагаща стриктно съобразяване с изискванията за осъществяването ѝ.

Правилни са и изводите на въззивния съд за повторността в разглеждания случай, като имаща отношение към определяне размера на санкцията, а не прилагане на състав на нарушение, което не е в противоречие с процесуалните правила и не ограничава правото на защита на жалбоподателя.

Съдът намира, за неоснователни доводите на касатора, че няма издаден акт по чл. 19, ал. 6 от ЗКФН, тъй като предвидения в тази разпоредба констативен документ касае извършването на проверки, докато в конкретния случай съставения АУАН е поставил началото на административнонаказателното производство, съобразно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН.

Неоснователни са и доводите, че липсва санкционна норма, тъй като чл. 644 от КЗ предвижда налагането на административно наказание за всички общи случаи, извън специално уредените.

Неоснователно е искането за приложението на чл. 28 от ЗАНН, при заявени доводи за явна несправедливост на наказанието, тъй като не са налице предпоставките за това. Не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност, още повече, че това не е първото нарушение на жалбоподателя на срока по чл.108, ал.1 от КЗ, видно от приложеното влязло в сила друго НП.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като правилно.

С оглед изхода на спора, на ответника по касация КФН следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.02.2021 г. по НАХД № 8482/2020 г. на Софийски районен съд - НО, 13 състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.